

studiu biblic

Cartea JUDECĂTORI (9)

Moartea lui Eglon

Ehud s-a reîntors de la Ghilgal la împărat, însă de data aceasta a avut o cu totul altă misiune: nu a adus darurile unui popor înrobit, ci mesajul unui Dumnezeu eliberator. „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.“ Acest mesaj a însemnat judecată, iar sabia cu două tăişuri, care a fost adânc înfiptă în trupul împăratului, a fost sentința lui Dumnezeu asupra aceluia care a ținut pe Israel în robie.

Am văzut deja că Dumnezeu a condamnat carnea o dată pentru totdeauna și că El nu va revoca niciodată sentința. Carnea nu a fost de nici un folos pentru El. Și noi trebuie să ajungem la același rezultat în experiențele noastre. Trebuie să învățăm că această carne este nefolositoare și apoi să recunoaștem sentința lui Dumnezeu și să înfingem în inima ei sabia cu două tăişuri a Cuvântului lui Dumnezeu.

Bărbatul care a fost la Ghilgal nu putea să suporte prezența și domnia lui Eglon în țara și în viața poporului lui Dumnezeu. Tot așa de puțin vom suporta noi carnea și lucrările ei în viața noastră, dacă vom învăța ce are să ne spună Ghilgalul și vom executa judecata asupra celei mai mici porniri a cărnii.

Desigur, mulți creștini sunt în neștiință de ceea ce înseamnă acest adevăr. Unii se plâng permanent de starea lor rea și de eșecurile lor și din această cauză se află într-o stare foarte nefericită. Ei cred că aceasta este judecata de sine, dar este exact contrariul.

Preocuparea cu sine nu este judecată de sine

Se spune deseori, și pe drept cuvânt, că îi suntem indiferenți diavolului atâta timp cât suntem preocupați numai cu noi înșine în a ne lăuda sau chiar a ne dojeni. Nu ne vom putea niciodată elibera de lucrurile cu care suntem preocupați; atâta timp cât privim la noi înșine, Hristos nu va fi văzut de ochii noștri.

Este suficient dacă am ajuns la concluzia că nimic bun nu locuiește în carne; atunci avem dreptul să ne depărtăm de ea și să ne îndreptăm spre Acela care este Bun pentru totdeauna și să ne preocupăm cu El. Pavel avea cuțitul înfipt în carnea sa, pe când scria: „căci *noi suntem circumcizia*, cei care ne închinăm prin Duhul lui Dumnezeu și ne lăudăm în Hristos Isus și *nu ne încredem în carne*“ (Filipeni 3.3).

Când în Anglia deputații prezintă votul de neîncredere și îl depun în Camera Comunelor, guvernarea trebuie să plece și un nou cabinet ocupă locul ei. Aceasta este ceea ce trebuie să facem: să aducem votul de neîncredere asupra cărnii, să nu-i mai acordăm nici un fel de încredere, să n-o mai sprijinim pe banca de conducere, să ne îndepărtăm de ea, să ne îndreptăm spre Domnul și să predăm conducerea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Cu siguranță nu vom urma o persoană în care nu avem încredere. Nu vom lăsa un astfel de om să aibă parte de lucrurile noastre ascunse, și cu atât mai puțin vom permite să ne conducă viața și să o țină sub control. Nu i-am acordat noi deseori cărnii conducerea? De aici multe eșecuri și robia! Să luăm sabia cu două tăişuri a Cuvântului lui Dumnezeu și să o înfingem până la mâner în carne! Să o privim ca fiind condamnată pentru totdeauna, să terminăm cu ea, să nu-i mai permitem nimic! Să mergem apoi înainte în libertatea deplină a Duhului și să ne ocupăm cu Hristos!

Atunci se va vedea că am obținut ceea ce a intenționat Dumnezeu cu noi și că realizăm practic ceea ce înseamnă circumcizia.

Rezultatele minunate

Ehud a plecat apoi pe munții lui Efraim. Efraim înseamnă „loc roditor“ sau „dublu roditor“. Aceasta înseamnă că în viitor vom fi capabili să aducem roade pentru Dumnezeu în măsura în care este judecată carnea. Prin Duhul, noi am fost legați cu Hristos în viața Sa de înviere, ca acum să aducem roade lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu ne ajută să înfățișăm ceea ce a fost vizibil în Domnul Isus și astfel Dumnezeu să fie proslăvit prin noi.

Pe munții lui Efraim, Ehud putea acum să sune din trâmbiță și să adune poporul, ca să împartă cu el victoria pe care o obținuse. Și acesta este un rezultat al eliberării. Când canalele sunt eliberate, viața cea nouă, pe care o avem în Duhul, curge spre binecuvântarea altora. În totală opoziție cu firea (carnea), omul cel nou nu are nimic pentru „sine însuși“; el vrea să împartă bucuria sa și adeverește adevărul cuvintelor: „Unul care dă cu mână largă ajunge mai bogat“ (Proverbe 11.24).

Probabil ai încercat deja să judeci carnea și întotdeauna ai eșuat, iar acum gândești că este prea greu pentru tine. Ai dreptate, căci într-a-devăr este prea greu pentru noi, însă nu trebuie să uităm că Dumnezeu a trimis în inimile noastre Duhul Său și că El este acolo ca să dea la o parte carnea și să facă loc lui Hristos. Depinde acum de noi. Ți-a devenit Hristos absolut necesar? Ai găsit în El și în dragostea Sa totul, încât exclami: „El singur poate să-mi fie desfătare deplină!“? Dacă așa stau lucrurile, atunci drumul tău în dependență de Dumnezeu va fi foarte luminos. Să nu uiți însă să-ți îndrepti privirea spre moartea lui Hristos; crucea lui Hristos trebuie să fie lauda ta, căci această cruce este drumul spre victorie, tot așa cum Ehud a bătut zece mii de moabiți la trecerea prin vadul Iordanului – un tablou despre adevărul că am murit împreună cu Hristos.

Și țara a avut pace optzeci de ani

Cât de frumoasă este această afirmație! Ea este ca un adăpost în port după o călătorie pe marea furtunoasă, ca o refacere după o luptă epuizantă! Este experiența sufletului care poate să spună: „Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru“ (Romani 7.25) și care de acum înainte își găsește toată plăcerea și hrana numai în El.

Viața în carne și viața în Duhul

Aduce viața în carne vreun avantaj? Ce spune Scriptura în privința aceasta? „Gândirea cărnii este moarte...“ (Romani 8.6); „Căci cine seamănă în carnea lui, va secera din carne stricăciunea“ (Galateni 6.8). Acest rezultat este totdeauna experiența acelor care seamănă pentru carne. Momentul semănării creează probabil un anumit sentiment de satisfacție, însă roada aduce robie și amărăciune, durere și moarte spirituală; „...căci dacă vreți să trăiți potrivit cărnii, veți muri“ (Romani 8.13). Acesta este deci punctul final al acestei căi.

În ce constă însă avantajul unei vieți și al unei umblări în Duhul? „...Gândirea Duhului este viață și pace“ (Romani 8.6); „Dacă prin Duhul faceți să moară faptele trupului, veți trăi“ (Romani 8.13); „Cine însă seamănă în Duhul, va secera din Duhul viață veșnică“ (Galateni 6.8).

Să comparăm încă o dată lucrările cărnii și roadele Duhului:

Lucrările cărnii sunt: curvia, necurăția, destrăbălarea, idolatria, vrăjitoria, vrăjmășia, cearta, gelozia, mânia, neînțelegerea, dezbinarea, sectele, invidia, uciderea, beția, chefurile și cele asemănătoare acestora (Galateni 5.19-21).

Roadele Duhului sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea (Galateni 5.22-23). „Căci roada luminii stă în orice bunătate, în dreptate și în adevăr“ (Efeseni 5.9).

Victoria definitivă

Va veni timpul când carnea nu va mai avea nici o influență, căci „o Stea răsare din Iacov, un Sceptru se ridică din Israel. El va tăia în bucăți lațurile Moabului“ (Numeri 24.17). Profetic, chiar și Balaam putea să prezică victoria lui Hristos care va veni asupra Moabului. El va răsări ca Steua Speranței pentru poporul robit. El va apuca Sceptrul, va domni asupra lui în neprihănire și îl va elibera pentru totdeauna de asupritorii săi.

Ceea ce pentru Israel nu s-a împlinit încă, pentru credincioșii de astăzi ar trebui să fie deja realitate. Isus Hristos trebuie să fie Steaua noastră polară, Lumina și Nădejdea noastră, Călăuzitorul nostru și Lui ar trebui să-i aparțină sceptrul în viața noastră. Permite-i aceasta! El trebuie să stea pe tronul inimii tale. Încoronează-L cu toată dragostea! Lasă-L să fie Domn în viața ta asupra tuturor lucrurilor!

J. T. Mawson